

respirând eternitatea

M Horlaci

se duc lupte mari la mansardă
pasărea zdrobită de-nălțimi se lasă uitată-n cădere
în fiecare clipă steaua
lăsând urme cenușii
se pierde ca mai apoi să renască
lovind stâlpii de plumb
ursuleții de pluș și noptiere prăfuite
copilării ucise cu albastru în vârful de condei
în care
nori fumurii dau năvală
furând vata de zahăr și cutiile de caramelle
inamicii solicită întăriri
deschizând fereastra dincolo de front
la întâmplare nestingherită
apărea copilăria plutind
fără cioburi înfipte nebunatică
aproape de prag
visele din vata de zahăr
în buzunarul unui copil
lăsat să viseze sperând
să-nvingă-n cele din urmă
suferințele noastre
îngropate în clipocitul valurilor
libere de abisul singurătății
respirând eternitatea